

по-рано подготвено, за да се извърши прѣдателството. Като нѣкой наметникъ на вѣче~~н~~е позоръ се издигаше тая черна и подвижна направа срѣдъ блѣдата и свѣткаща нощъ.

Долъ плѣсъкътъ на рѣката се усили. Сѣкашъ вълнитѣ на рѣката все още сърдито се издигаха, негодуваха противъ дѣянието, което вече бѣше скрито въ обитията на смъртта.

Като че ли насънѣ той стъпи на пътеката, и долъ подъ него се показва сребрилата рѣка, надъ която, сѣкашъ, се издигаше цѣлъ дъждъ отъ елмазни искри. Изведнѣжъ той съзрѣ една блѣзликава фигура, която бѣ влѣзла до колѣни въ водата. Бѣше Регина, която плавѣше на брѣга бѣли дрехи.

Той се навъси. Даже и тукъ тя го прѣслѣдва! Впрочемъ, той не искаше да бѣде несправедливъ; виждаше, че тя се стараеше колкото е възможно по-малко да му се мѣрка прѣдъ очитѣ. тѣй щото не можеше да се оплаква, че тя му натрапваше своето общество.

Безсѣзнателно той се облегна съ лакъта си на прѣчкитѣ и започна да гледа Регина. Тя не подозираше неговата близостъ. Наведена надъ водата, тя бѣше се обърнала къмъ него гърбомъ и пѣргавитѣ ѝ ржцѣ разтрѣсваха дрехитѣ, отъ които се прѣскаше водата въ свѣтли капки. Отъ врѣмѣ на врѣме тя си припѣваше своята съставена отъ двѣ ноти пѣсенъ, оная сжщата, която тѣнѣникоше, когато копаеше гроба. Колко усърдно работи и колко късно: той мислѣше, че тя отдавна лежи въ постелята!

Изведнѣжъ той трепна. Ненадѣйно бѣ блѣсналъ съ крака си нѣколко камъчета, които съ шумъ полетѣха въ водата.

Тя глѣвно погледна на противоположния брѣгъ. Очевидно, първата ѝ мисль бѣше, че въ храсталака нѣкой я причаква. Слѣдъ това тя се сѣти и погледна къмъ урвата и тихо извика.